

текст АЛБЕНА ШКОДРОВА, фотография АНТОНИ ГЕОРГИЕВ
text by ALBENA SHKODROVA, photography by ANTHONY GEORGIEFF

Другата Олимпиада

Елини
свещенодействат
в митичната обител
на Зевс

“Тук, по тази трева, на която седя, се е разхождал Зевс!”, казва Атанасия, 25-годишна гъркиня от Лариса, облечена в пурпурна тога и с венец от папрат на главата. “Знаете ли какво е правил по тези поляни? Гонил е многобройните си любовници! Представете ли си как ги е постигал и ги е овалял в тревата?”

“Но той никога не им се е явявал в истинския си вид”, прекъсва я Янис, 34-годишен историк от Солун. “Представял им се е като сатир, като златен сџж, като лебед. Даже Луциан му се подиграва за това, като слага в устата му оплакване, че никога не се харесва на жените такъв, какъвто е”. ▶

The other Olympics

Hellenes worship at Zeus's
mythical abode

"The grass I sit on is the grass Zeus used to step on!," says Anastasia. The 25-year-old Greek from Larissa sports a purple toga and a fern wreath in her hair. "And you know what he did on these meadows, don't you! Chased his many lovers! Just imagine him catching them and bringing them down into the long grass!" "But he never appeared to them as he really looked," interrupts Janis, a 34-year-old Salonika lecturer. "To them, he assumed the form of a satyr, or golden raindrops, or a swan. Lucian even scorned him by implying that women never liked him as he really was." ►

На широката поляна в подножието на Олимп започва да се стъмва. Един от най-дългите летни дни е към края си. Присъстват около хиляда души, облечени в древногръцки *chlamydas*. Те спазват предписанието на Дионисий - пречистват тялото си с червено вино, за да го подготвят за предстоящото духовно преживяване - ритуален театър, който символизира пътя на човечеството от придобиването на огъня до получаването на светлината от Аполон. Поляната е осеяна с групички, в които могат да се различат Хермес, Посейдон, Орфей, поне една гузина нимфи и второстепенни богове и обикновени зяпачи. Дългокос мъж чете стихове на старогръцки на излегнали се наоколо „древни гърци“, превиващи се от смях. Група нимфи вият венци от растящата наблизко напрат. Някои от тях си връзват на главите ленти. ▶

It is getting dark on the broad meadow at the foot of Mount Olympus. One of the year's longest days is coming to a close. Around a thousand people are here, dressed in ancient *Greek chlamydas*. They follow the advice of Dionysus and purify their bodies with red wine, the better to prepare for the coming spiritual feast of a ritual theatre performance symbolising man's road from the acquisition of fire to the granting of light by Apollo. Amid the scattered groups, one can distinguish Hermes, Poseidon, Orpheus, at least a dozen nymphs and minor deities, and lots of curious folk. A long-haired man recites Classical Greek verse to ancient Greeks around him, and has them in fits of laughter. A group of nymphs assemble fern wreaths. Some tie ribbons around their heads. Dionysus, the god of wine, seems to be particularly popular, dispensing plastic cups from two barrels assisted by Ilioviti. Ilioviti is from ▶

Особено е популярен виночерпецът Дионисий, който пълни стиропорови чашки от две буренца, подпомаган от Илиовити. Тя е от Солун и е тук със сина си, който без всякакъв костюм определено има вид на персонаж от „Сън в лятна нощ“.

„Най-хубавото на древногръцката култура е, че е толкова свързана с природата! - казва тя. - Гръцките богове не се опитват да променят природата, те живеят в хармония с нея и я обичат. Другото хубаво нещо е, че с тях умът ти е свободен.“

Опашка от древни гърци започва да се образува около огнището в горния край на поляната, откъдето от известно време се разнася божествена миризма. Сполучилите се отдалечават със станиолови панички, в които дими смес от зеле, ориз, картофи и месо: древногръцки гювеч.

Хората на тази поляна са от „Завръщането на елините“. Идеологът на движението е Трифон Олимпиос - синеок 59-годишен човек, който в продължение на 25 години е преподавал философия в университета в Стокхолм. Сменил е името си от Трифон Костопулос и преди 17 години се оженил по старогръцки обичай за съпругата си Елпиди. Сега двамата имат къща в планината Олимп, в двора ѝ са построили олтар. „Всеки ден отправям молитви към Аполон. Поднасям цветя и плодове пред олтара, паля свещи и се моля“, казва Елпиди. Според нея почитането на древногръцкия пантеон не е прескриптивно, хората са свободни да спазват всевъзможни ритуали. Един от вариантите е чрез благовония - ритуалът за всеки от 12-те богове е ►

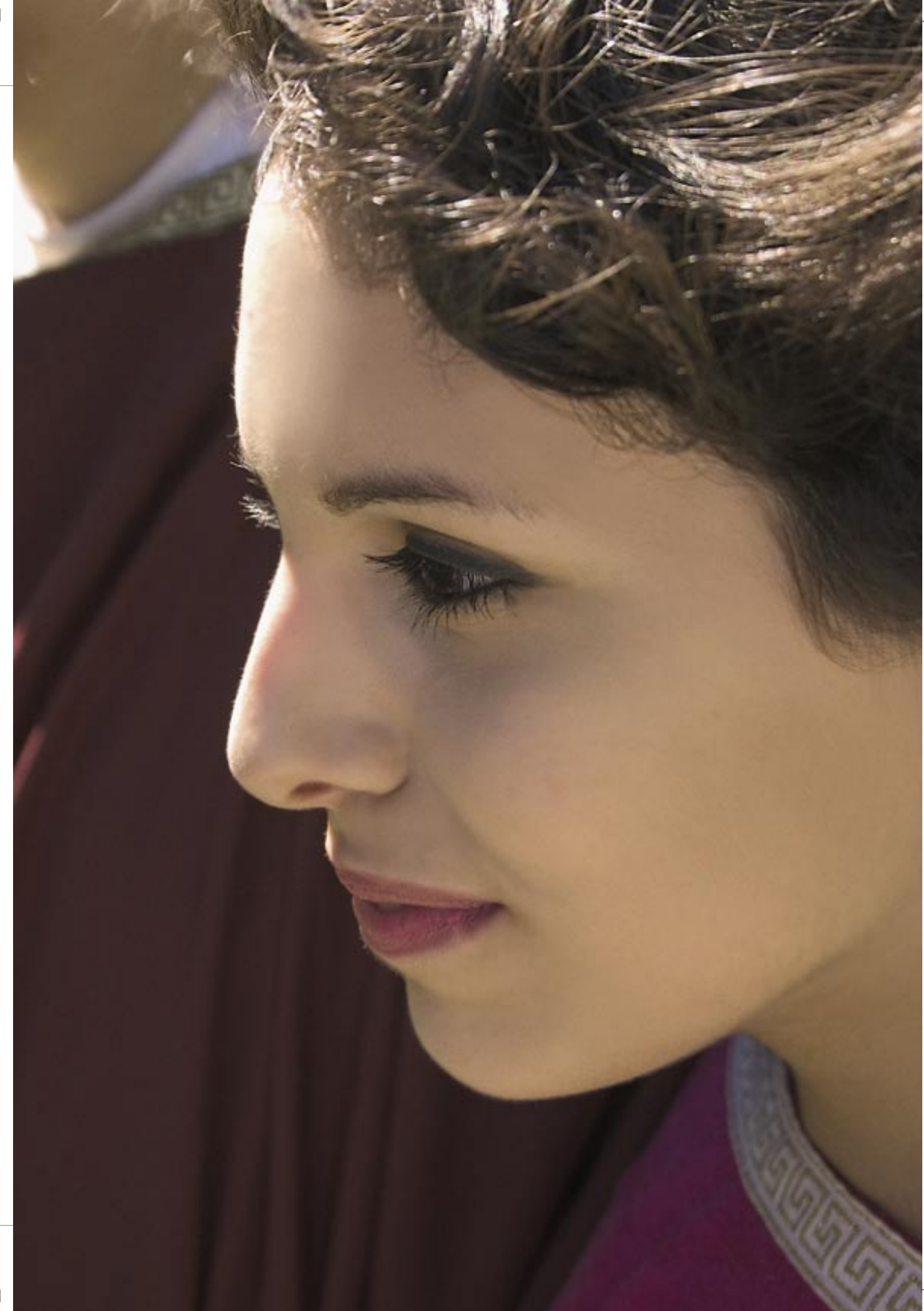
Salonika and is here with her son, who has no special attire, yet possesses all the air of a character from *A Midsummer Night's Dream*.

“The best thing about ancient Greek culture was that it was so close to nature!,” says she. “Greek gods didn't try to change nature; they lived in harmony with it, and loved it. Another great thing was that one's mind was free with them.”

A queue of ancient Greeks forms near a bonfire at the upper end of the meadow, from whence a divine aroma has been emanating for some time. Having reached its end, the ancients disperse with foil platefuls of cabbage, rice, potatoes and meat: presumably, an ancient Greek hodgepodge.

The people on the meadow belong to The Return of the Hellenes. The movement's ideologue is Tryphon Olympios, a blue-eyed 59-year-old who has taught philosophy at Stockholm University for the last quarter century. Some years ago he changed his name from Tryphon Kostopoulos, marrying his wife Elpida 17 years ago in an ancient Greek rite. The couple now inhabit a house on Mount Olympus, and have built a shrine in the yard. “Each day I send prayers to Apollo. I bring flowers and fruit to the altar, light candles, and pray,” says Elpida. She feels that worship at the ancient Greek pantheon is not a matter of following set ritual. Everyone is free to follow those rites which make him or her feel comfortable. One option is to invoke different scents: each of the 12 gods is linked with a different scent. Prayer words follow Hellenic texts derived from Orphean songs and historical approximation. ►

Движението е събрало всевъзможни хора, не всички от които се познават помежду си. Според Трифон Олимпиос участниците в него са около пет хиляди души, но тази цифра е съвсем приблизителна, тъй като става дума за напълно отворена общност. Дискусиите в градовете са достъпни за всеки, често хора идват само веднъж, няма лист на чакащи или членство. Неговите наблюдения са, че все повече хора се присъединяват към обсъжданията, в които той се стреми да участва колкото може повече. Много от хората на поляната потвърждават това впечатление.

Идеята за възраждането на класическото гръцко наследство не е нова в Гърция. Тя датира още от 50-те и 60-те години на XX век. В момента движението „Завръщането на елините“ не е единственото, което работи в тази посока. Към него се присъединяват и други групи, някои от които имат и по-религиозен акцент, като например Гръцкото общество за приятели на античността.

С настъпването на тъмнината започва ритуалният спектакъл. Нимфи и мъже, облечени в тунки, започват да отбиват монотонен ритъм, който веднага променя света наоколо. След катарзиса следва духовно приключение, което ще завърши с екстатичен танц. 🌿

to her at the movement's annual gathering last year. Now her brother is in line for a Hellenic name.

The movement has drawn people from all walks of life, many of them strangers to each other. Tryphon Olympios claims there are 5,000 Returning Hellenes, but that this number is fairly arbitrary since the community is completely open. The urban discussions are accessible to anyone, with many turning up just the once. There are no waiting lists and no membership grades. Tryphon feels that more and more people are now gathering at the discussions, committing him to more and more speaking engagements at them. Many of those on the meadow confirm this.

The idea of reviving ancient Greek heritage is not new to Greece. It dates back to the 1950s and 1960s. And The Return of the Hellenes is not the sole movement engaged in this revival. Alongside it are other groups, some, like the Greek Society of Friends of Antiquity, with a more religious agenda.

The ritual theatre show begins as darkness falls. Nymphs and tunic-clad men begin beating a monotonous rhythm that seems immediately to change the world around. The catharsis is followed by a spiritual experience which will conclude in an ecstatic dance. 🌿

Литохоро: последна спирка към върховете на Олимп

Малко градче, което живее прекрасен живот благодарение на целогодишния туризъм. Само на 5 километра от брега на морето, но слизацията от върховете на Олимп въздух го разхлажда през лятото. През зимата остава важно място заради хотелите си, които много хора използват за база при изкачването на планината. Оттам тръгват множество маршрути, някои от които водят до върха. Хотелите са много и повечето от тях са малко по-скъпи от тези на крайбрежието. Има добри ресторанти и щеше да е много близо до представата за рая, ако не беше шумно като за олимпиада.

Litochoro: Last stop on the way to Olympus

This tiny town lives the life of Raleigh thanks to year-round tourism. Though just three miles from the sea, the cool air descending from Olympus keeps it fresh in summer. In winter, the town makes a living from the hotels trekkers use as bases when climbing the summit. Many treks lead from here, some of which take one to the top. The hotels are myriad, and typically charge more than their seaside equivalents. Add some good restaurants, and the place would be quite divine, were it not for the truly Olympian din that locals and visitors raise!

